

pevski zbor, pomnožen z nekaterimi pevci iz Sv. Jakoba v Slov. goricah, s sinovi in vnuki, mu je zapel v slovo žalostinke na domu, pri cerkvi in pred odprtim grobom, pospremili pa so rajnega tudi njegovi številni znanci in prijatelji, da je imel pogreb, kakor ga v Jarenini že dolgo ni bilo. Rajni, ki je bil res mož v vsem pomenu besede, naj uživa zasluženo plačilo, njegovim preostalim pa naše globoko sožalje. Vsi pa, ki so ga poznali, naj ga posnemajo v pobožnosti in poštenosti, obenem pa v borbenosti in neustrašenosti, pa bo njihov konec venčan z zmago. Saj se o rajnem lahko reče, da je po hudih življenjskih bojih dočakal zmago ter pričel uživati njene sadove.

Smrtna kosa pri Sv. Rupertu v Slov. gor. Letos si išče smrt žetev v moških vrstah. Pred kratkim je šel v večnost Franc Čirič iz razglednega Zavrha, star 75 let. Čez en teden pa je odšel po plačilo Jakob Fras iz Črmljenšaka, star 46 let. Oba pokojna sta bila naročnika »Slov. gospodarja«. Kadar je bilo treba nastopiti za katoliško stvar, sta bila vselej v naših vrstah. Blag jima spomin!

Tri pogrebe so imeli zadnji čas pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju. Najprej so pokopali 47 letno trpinko Marijo Frank iz Gor. Lovrenca, nato 58 letno Šebetovo mater Ano Zunkovič iz Zupčeje vasi, kjer je bilo posebno žalostno to, da je sin dospel od vojakov šele, ko je bila mati že v grobu; v soboto pred Svečnico pa je preminul 88 letni Martin Pal iz Apač. Naj vsem sveti večna luč!

Smrt je kosila pri Sv. Marjeti niže Ptuja. Zadnje dni so se vedno oglašali farni zvonovi in nas opominjali, da smrt s svojo koso hodi po župniji. Med drugimi smo položili k večnemu počitku na šmarjetsko pokopališče na Boštjanovo ob veliki udeležbi ljudstva Lizo Kolarič, posestnico iz Placarovec. Bila je verna in dobra žena, delavna in varčna gospodinja in velika prijateljica vaške mladine. Mnogokrat je prejšnja leta, ko je bila še zdrava, se mladi svet zbral v njeni gostoljubni hiši v veseljem razpoloženju in nedolžnem veselju. Njenim preostalim iskreno sožalje! Njej pa večno plačilo v nebesih! — Par dni za njo smo tudi spremili na zadnji poti mladenko Marijo Znidarič iz Gajovec. Pred tri četrt letom je še pela na cerkvenem koru, a sedaj je pa omahnila kot žrtev jetike.

Zapustila nas je dobra mamica in pridna gospodinja Marija Janžekovič iz Rucmanec od Sv. Tomaža pri Ormožu. Bolehala je samo par tednov. Rajna je bila usmiljena in naklonjenega srca posebno do revežev. Kako smo jo ljubili, nam je pokazala obilna udeležba, ko smo jo 17. januarja 1941 spremili k večnemu počitku. Tomaževski pevski zbor je na pokopališču zapel žalostinko. Naj ji sveti večna luč!

Žetev smrti v Apačah. Proti koncu januarja se je smrt zelo ostro razmahnila od Črncev pa gor do Podgorja, tako da je bil vsak dan zadnjega tedna v januarju po en pogreb. V Drobttincih je na krvavitvi iz pljuč nenadoma umrl 52 letni Gustav Novak, upokojeni orožnik in posestnik. Bil je marljiv gospodar, zanimal se je za delo v občinski upravi in bil pred združitvijo malih občin drobtinski župan; naročen je bil na

»Slovenca« in knjige Mohorjeve družbe. — Najstarejša oseba v tukajšnji občini je izdihnila dušo v starosti 94 let. Bila je to vdova Marija Leija, mati brodarja in najemnika Meinlove žage v Črnicah. Doktor je mogla, je opravljala razna hišna dela in je bila zgled neutrudne delavnosti. — Kot žrtev materinstva je zapustila svojo dobro družino 34 letna Marija Horvat iz Žepovcev. Mož je še ravno pravčasno prišel iz Slov. Bistrice, kjer je na orožnih vajah, da mu je še mogla spregovoriti zadnje besede in podati roko v slovo. Bila je deležna zelo lepega pogreba in g. župnik je ob grobu spregovoril zelo ganljive besede.

Smrt pobrati pod lopato, kar rodil je beli dan. Žalostno so zadonehi zvonovi pri Sv. Andražu v Halozah in nam naznanili pretružno vest, da sta nas za vedno zapustila dva moža, gospodarja in skrbna očeta, pristaša pokojnega slovenskega voditelja dr. Korošca: Janez Vidovič iz Varnice, star 44 let, in Jakob Vidovič, istotako iz Vel. Varnice, star 48 let. O smrti slednjega je »Slov. gospodar« že poročal. Oba blagopokojna sta bila člana Apostolstva — mož in fantov in sta redno vsako prvo nedeljo pristopala k mizi Gospodovi in sta tako tudi srečno in pripravljena z Njim zapustila ta svet. Rajni Janez Vidovič še je bil štirinajst dni pred svojo smrtjo pri sv. maši in si pač nihče ne bi mogel predstavljati, da nas bo tako hitro zapustil, čeravno ga je mučila že dalje časa naduha. V hišo pokojnega je vedno zahajal »Slov. gospodar« in drugo dobro čtivo. Pokojni zapuščala žalujočo ženo Terezijo s štirimi malimi in nepreskrbljenimi otroki, od katerih je najstarejši star 5 let, najmlajši pa komaj dober mesec. Oba pokojna smo spremljali ob veliki udeležbi ljudi na mirodvor v petek, dne 25. januarja in je bilo ganljivo videti, ko se je vli spreved z dvema krstama naših katoliških mož v jutranjem soncu proti cerkvi Sv. Andraža. Od obeh rajnih se je pri odprtem grobu z ganljivimi besedami, ob katerih ni ostalo nobeno oko suho, poslovil domači gospod kaplan Janko Petan. Pevci pa so zapeli pri hiši žalosti, pri cerkvi in pri odprtem grobu par žalostink. Oba pokojna naj uživata večno srečo nebes, ki sta si jo tako želela, preostale žalujoče pa naj tolaži upanje, da snidemo še se nad zvezdami.

Štiri osebe umrle pri Sv. Vidu nad Valdekom. Letos v januarju beleži naša statistika, da so umrle že štiri osebe. Med temi dve okoli osemdeset let stari ženi, ki sta že več let bili skoraj popolnoma slepi. In sicer Tamše Franciška, po domače Peklja in Cerkovnik Marija. Bog jih je rešil težkega križa.

Starega cerkovnika je poklical Gospod k sebi pri Sv. Mohorju pri Rogški Slatini. Mohorški zvonovi so nam tužno zapeli in oznanjali zadnje slovo pravi rodbinski korenini. Umrli je v 86. letu Cverlin Lovrenc. Rajni je bil v mohorški cerkvi cerkovnik preko 30 let. Z veliko vnemo je skrbel za cerkev. Bodi rajnemu Bog milostljiv sodnik, preostalim naše sožalje!

Cerkveni ključar umrl na Bizeljskem. Angel smrti je naznanil tužno vest, da je odšel po večno plačilo cerkveni ključar in vinogradnik g. Avgust Balon v 67. letu svoje starosti. Po kratki in mučni bolezni je mirno v Gospodu zatianil trudne oči. Množice faranov so ga hodilo

Kratke tedenske novice

Naše državo bo obiskalo februarja 45 madžarskih poslancev in senatorjev.

Japonska je izdala doslej za vojno na Kitajskem 180 milijard din. To znaša 12 krat več, kakor enoletni proračun v Jugoslaviji.

V Abesiniji je 200.000 civilnih italijanskih naseljencev, ki so sredi abesinskega upornega gibanja.

Za prihodnji mesec napovedujejo ameriški listi v zgodovini največji nemški naval na angleško otočje.

Kot naslednik umrlega grofa Csakyja je bil imenovan 1. februarja za madžarskega zunanje ministra dr. Bardossy, dosedanji poslanik v Bukarešti.

Bivši podpredsednik v Petainovi francoski vladi Laval je osnoval svojo stranko v Parizu, ki bo zagovarjala misel čim tesnejšega sodelovanja z Nemčijo.

Willkie, Rooseveltov protikandidat pri predsedniških volitvah, se je mudil nekaj dni v Angliji, katero je zapustil 4. februarja, da bo podal izjavo pred zunanje-političnim odborom ameriškega senata s svojega stališča o zakonu glede pomoči Amerike Vel. Britaniji.

Dr. Stollo Stojlov, bolgarski poslanik v Beogradu, je podlegel 3. februarja pljučnici v starosti 52 let.

Italijansko časopisje razpravlja o vojnem položaju in piše, da v zvezi z vestmi o bližnjem napadu na Anglijo ni treba pričakovati nobenih čudežev.

Združene ameriške države so dobile v Avstraliji in na Novi Zelandiji oporišča. To dejstvo tako razburja Japonsko, da pišejo njena glasila o možnosti spopada med Ameriko in Japonsko.

Nizozemska vlada ni dovolila svojim obširnim kolonijam v Tihem oceanu, da bi sodelovale z japonskimi »novim redom«.

Potovanje Rooseveltovega protikandidata Willkieja v Angliji ni imelo za cilj samo ameriško pomoč Angliji, ampak tudi načrt za popolno gospodarsko in socialno zvezo med Ameriko in Anglijo.

Rooseveltov posebni odposlanec polkovnik Donovan je zaključil svoje obiske balkanskih držav. Vsem obiskanim vladam na Balkanu je dal zagotovilo, da bi nudile Združene države vso pomoč vsaki državi, ki bi bila primorana, da stopi v vojno na strani Anglije.

Pri zadnjem prevratnem poskusu železne garde je bilo v Romuniji ustreljenih 12.000 oseb.

Rooseveltov zakon o pospešeni in veliki pomoči Amerike Angliji bo sprejet od ameriškega kongresa ali parlamenta še ta teden.

Ker sta Amerika in Anglija odločno na strani Kitajske, bi bila Japonska celo pripravljena, da bi se pogajala za mir s kitajskim maršalom Cankajšekom.

Sedaj sredi zime je v vasi Podglavica pri Šibeniku v Dalmaciji udarila strela v hišo Mata Živkoviča. Strela je omamila 5 oseb in ubila 13 letnega Antona Živkoviča.

Huda povodenj pustoši v teh zimskih dneh Madžarsko. Najbolj je prizadeta pokrajina Szegeda. Ogrožena je celo Budimpešta.

»Haha, tu bodo drugi še tudi imeli svojo besedo zraven. Pa jaz ti ne verjamem.«

»Če ne verjameš, si slep kakor mače, ko na svet pride. Zakaj se je potem Judež tako potuhnil? Dela se svetega ko kaka kvaternica, na delo in na denar se je vrgel, okoli bajte zmeraj kaj popravlja, zakaj bi to vse bilo, ha? Streho je popravil, zdaj se je oken lotil — zakaj bi se mu naj zdaj naenkrat tako mudilo, ko mu je bila bajta doslej dobra dovolj? Odgovori mi, hehehe!«

»Hudirja!« je zaškripal Peter z zobmi. »... Pa z Judežem sta si bila vidva najboljša — kako, da ga zdaj izdaš?«

»Ker mi nič na svetu ni bolj zoprno, kakor če se človek lepega naredi, ko je hinavec, in ker mi to ne gre v glavo, da bi najboljša dekle, kar jih je v fari, dobilo takega potepuha za moža... Sicer pa mene vse vkup nič ne briga, pomagati se tudi ne da več; zato sem rajši tiho in ne rečem nikomur nič. Saj se bo še prezgodaj oznanilo. Če se prej ne bova videla, ti že danes čestitam k novi častitljivi žlahti. Zdaj pa lahko noč, Peter!«

S temi besedami je smuknil Migec skozi lesno in izginil v grmovju.

Peter je zagnal grablje daleč od sebe in je obstal ves blede od jeze in s stisnjenimi pestmi. »Salabolska dečla, če je res, kar je coprniki pravil, nas bo spravila v tako sramoto, da bodo s prstom za nami kazali!« Res pa bo; vse kaže tako. Ali naj hiti kar domov in naj se loti

Julke? To ne bi nič pomagalo. Sestra je ponosna in svojeglavna — prav taka, kakor oče —: če si kaj v glavo vtepe, ji tega tudi z železnim kijem ne izbiješ. Bratu se ne bo dala. Treba bo očeta — edino ta bi ji mogel biti kos. Presneta reč! To bo še viha doma! Zal mu je bilo, da bo moral Julko zatožiti in jo izročiti očetovi neugnani jezi. Saj sta si izmed vseh bratov in sester bila najbolj dobra in Julka mu je marsikdaj pomagala iz stiske, ko je v strahu trepetal pred očetom. Pa zdaj gre za čast vse družine. Te sramote si nadvorska domačija ne sme uškati. Ni mogel razumeti, kako se je mogla njegova lepa, ponosna sestra obesiti na takega potepuha, kakršen je bil Judež. Ubil bi ga, cigana, lumpa! Saj ni drugače mogoče: otil jo je in začaral. — Petra je tako kuhala jeza, da ni mogel dalje premišljevati in je takoj odhitel k očetu.

Nekaj časa ga je moral iskati, preden ga je našel spodaj v domačem mlinu. Ker sta bila sama, mu je ves razburjen povedal vse, kar mu je Migec pravil. Nadvornik je vso pripoved poslušal s strahotnim mirom; le včasih je segel z vprašanjem sinu v besedo, potem je spet molčal. Toda iz oči mu je kar bliskalo, grizel si je ruse in škrtal z zobmi. Na koncu je sinu velel, naj ne pove nikomur nič o tem, tudi materi ne. Molče sta stopila iz mlina in šla proti domu.

ampak krmarijo razprostrta krila. Zgraditelj novega motornega čolna je inženjer Victor W. Strode.

Miš mu je skočila v oko. Med malico je nekemu delavcu v bližini Prage skočila miš v oko. Le s težavo se je otrsela živali, ki je padla v vre vroče kave in v njem utonila. Delavec je moral takoj v neko očesno kliniko, kjer so mu z operacijo še mogli rešiti vid.

Tat iz ugledne rodbine. V blagajni najvišjega sodišča v Lizboni so odkrili poneverbo v višini 200.000 škvodov. Poneverba je zbudila tem večjo pozornost, ker izvira tat, dr. Carlos Calvet de Magalhaes, iz zelo ugledne rodbine. Njegov oče je bil minister. Oblastem se je javil sam.

(Dalje sledi)